Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

TỈNH HOÀ NỘI VIỆT

CHÍ-SĨ TRÊN ĐƯỜNG DUY TÂN CỨU QUỐC

(TIẾP THEO) của NGUYỄN-BÁ-THẾ

XL

Phan Bội Châu

người lập... chính phủ lưu vong kháng Pháp trọn đời khát nước mà nên nỗi « Cháy lưỡi khô môi thảm những mưu »

Bản sách Việt nam nghĩa liệt truyện của ông bị đốt lại trường thi, cảng làm vinh diệu thêm cho ông, cho lâm hại gì đến thanh danh ông.

Người ta mượn cớ ấy mà cấm ông ra thi nữa, thì ông hãy tạm nghỉ thi vậy. Con đường khoa tử đối với ông, nào phải là con đường mà ông nong nả tiến thân. Nếu ông cho đi thi, chẳng qua là « trau dồi văn nghệ theo thời thượng, lo cướp được một môn hư văn để cho người đời trông ngó, sẽ đành sẵn một địa bộ bay nhảy ngày sau » (« Tự phán » tr.23).

Ông thẳng ra Bắc, rồi trở vào miền Trung, ngồi dạy học tại kinh đô Huế, âm kết khác kiệt. Trong thời gian nầy, ông cùng các chí sĩ tương hội Thái sơn Đặng Nguyên Cẩn, Mai sơn Nguyễn Thượng Hiền. Với bài phú « Bất thạch vi huynh », ông cùng Nguyễn Thượng Hiền tương trí tương thức (cuộc gặp gỡ giữa ông với cụ Mai sơn rất thú vị, chúng tôi đã trình bày ở tiểu truyện cụ Nguyễn Thượng Hiền, nay xin khỏi lặp lại).

Bây giờ, ông lại được hạnh ngộ cụ Khiếu Năng Tĩnh là một vị Quốc tử giám tế tửu (như Viện trưởng Viện đại học ngày nay). Biết thì ông, cụ Khiếu Năng Tĩnh hết lòng nâng đỡ. Do đó ông được che đi thi lại.

Khoa thi năm Canh tí 1900, ông lại fìu chống đi thi hương lần thứ sáu, và khoa nầy ông đỗ giải nguyên, tức chiếm thủ khoa. Nhưng thi đỗ rồi, ông lại có câu ngao ngán « Bất như ý thường bắt cầu sự, sầu sinh liêm ngoại Tây phong. Hồn thiết xuy ư tam tách nhân, quí tức môn tiền Đông Quách ». Bất như ý việc đôi mươi cần chín buồn đưa bởi gió phương Tây; Chen tiếng dịch với ba trăm người, hồ then kém gì Động Quách.», Chẳng những ngao ngán, ông còn thở lộ tâm ý:

« Tối đỗ câu thi Hương, cả được một cái mặt nạ, tiện mưu đó che lấp mắt đời ».

Cao cả thay ! Cụ Phan Bội Châu thật không để lòng vào khoa cử chút nào. Phải biết rằng, nếu cụ quyết tâm lập thân bằng con đường khoa bảng, chắc cụ sẽ đạt tới cái mức tiến sĩ chẳng khó chi cả. Vâng, thà học của cụ — chỉ nói riêng trong cuộc thi khoa — vẫn ấp ủ sĩ tử vượt mức. Các bài của cụ nơi trường thi hương ở Nghệ an đều cực phẩm vậy. Và cụ nghề Khiếu Năng Tĩnh đã có câu khen : « Tiên vô cổ nhân, hậu vô hi giả ». Nhưng cụ Phan Bội Châu không để lấy chuyện trành khoa đoạt giải làm vinh diệu. Cụ đi thi, như lời cụ nói, nếu đậu thì chỉ là « cả được một cái mặt nạ, tiện mưu đó che lấp mắt đời ». Ý chí của cụ là làm cách mạng. Cố nhiên trước hết cụ hãy làm cách mạng bản thân, mà việc cầu tiến là phải coi nhẹ khoa danh. Các chí sĩ hãi hết đều như thế.

Kha như cụ Tây hồ Phan Châu Trinh, nhân ở Huế ở khoa thi Hội cụ làm một đôi liễn điếu và một bài văn tế sống những thanh niên sĩ tử đi thi khoa ấy. Đôi liễn điếu.

« Thạch bi kim bảng do dĩ vi vinh du ? Hồi tư nhị thập thế kỷ vô cảm, Đông Á nhân quang thượng tồn mang tuyết.

« Quốc sự quân cừu đề bất phục vấn hồ Độc thi tam bách cầu hà mang tử, xuân phong tam nguyệt tận phú Tần khanh.

Đào Trinh Nhất dịch.

« Bảng vàng bia đá cho lấy làm vinh ư? Nghĩ lại 20 thế kỷ đời nay, Đông Á một vùng, ở đây vẫn còn Man tục.

« Việc nước nạn vua nào ai thêm hỏi đến ! Chỉ thấy ba trăm nam nhi đầu bự xám nhau làm phú Tần Khanh.

Văn tế sống thì có những câu :

« May mà đặng cử nhân tiến sĩ, lăng xăng như chấu ngồi gặp dèn; Mang những đồ áo rộng khăn dài, lốm thốm như mèo kia bị ướt.

« Đại đề nhỏ giữa đất tổng ôn, trông nên đốt giấy, sự đã đại mà cứ theo hoài ; Quen những điều cơi giờ khẩm địa, đoán số cũng sao, thói phi lý mà bỏ đi không dứt.

« Đất cũng thờ bao canh bao tế, trút vào bị cho đầy ! Thịt tế thần phân biếu phần chia, xách mà ăn lấy dược.

« Lỗ thì thương mới phải, anh em ta mà xử ở cũng ta ; Cao đành hại lẫn nhau, ở đất nước lại xoi bao mạnh nước.

(CÒN TIẾP)

★

THẾ THIỀN KHẢO LUẬN

NGUYỄN TỬ QUANG

HÀNH ĐẠO

XXX.— TÌNH ĐẮM MÁU KHI ĐÃ LỖI CÂU THỀ : ĐẦU RƠI BÊN TÚI CHIỆU VẠN ! — « ĐEM DÂU CỨU LỬA... », HẠI MỘT NGƯỜI CỨU MỘT NGƯỜI.

(Tiếp theo)

Giả phỏng sự thống dâm tồi tệ của cô gái mụ không bị phát giác tất nụ cười ẩm nhẹm luôn, cũng thảo hiếp đồng lão ôm con mà « quá tiết » chăn, về luôn luôn tin nhiệm tự rõ mẹ con là nghề nghiệp. Như thế, mà cho là người biết thời là thế nào ?

Con người có bụng xấu thường để mưu sâu. Lại có cung ăn, nuông chiều con, xem con là một vật để sinh lợi, nay mất con là mất lợi, điều nầy càng bắt buộc mụ phải dùng một thủ đoạn quỷ quái, để Tống Giang kẻ ăn trở tay kịp. Lại hơn chân thành của Tống Giang là sẽ nuôi mụ ở đó, mụ không bao giờ tin được. Vì chính mụ không tin mụ thì còn tin được ai.

« Nóng ruột con » là một tâm lý thông thường của con người, mặc dầu đứa con gái nầy hư hỏng đi nữa, nhưng đốt vốt mụ không thể coi là một sự « bất đắc dĩ » để đưa Tống Giang đến của công, mà bao hàm một ý lợi. Mụ cố ý đòi Tống Giang đến mụng con gái mụ bằng một sở tiền, hay nói một cách khác, mụ muốn dùng cái thủ xác c a con gái để « dập đầu » Tống Giang lần cuối cùng, như vậy chắc chắn hơn bằng mọi mộng theo dưỡi một lời hứa.

Người đàn bà đa mưu túc trí với đầu địa nhỏ nhen quỷ quái bằng hình lượng nuông chiều, trông cô vô « lá người biết phải » trước kẻ, thì người chân thật như Tống Giang làm sao thoát khỏi bẫy rập của mụ được.

Trong lúc rối loạn, bất cập, thế mà mụ Diêm nghĩ kịp một thủ đoạn ứng phó như thế, người đọc truyện hẳn phải... kinh khiếp, coi như một kẻ có sáng kiến mau nhanh tuyệt diệu. Thì cũng như trên đã nói : con người có bụng xấu thì óng sẵn mưu sâu và để mưu sâu... Nghĩ cũng buồn cười, anh chàng họ Tống nầy, một thủ lãnh tương lai của lực lượng « Lương sơn bạc » tung hoành một cõi, nhưng từ « xuất dầu lộ diện » đến giờ, chưa bị người đàn ông nào đánh lừa chống, để ta thấy chàng có bị lừa không, chỉ thấy chàng bị người đàn bà đánh lừa, và chàng cũng mắc bẫy như thường, kể cũng... thì vẫn quá chớ !

Thật ra kẻ hào kiệt anh hùng hay kẻ lôm trai chưa chắc là « chết ở chiến trường » ai kể đích cái lầm mưu mẹo tôi cao hơn, mà lại « chết ở trên giường » bằng lầm thủ đoạn quỷ quái cả kiểu đã cách của người đàn bà trác nết !

Ở điểm nầy, nàng Thanh Hoa có lời bình :

« Ai hay », Tống Giang nguy khốn, bắt đầu chống chỉ vì đàn bà đó. Nhứt là gặp phải hạng cần bà trác nết, không tầng thân hại mạng, kẻ cũng còn là may »

« Ai hay », nhưng phỏ bình danh tiếng ngày xưa của tô giang thơm thơ của ngọc nhiên... kể thật đáng quá !

Cho nên trong chi mụ Diêm nữ ấy, cũng làm lên như sợ, Tống Giang biến sắc. Nhưng chàng trấn tĩnh mụ, đưa tay bụm lấy miệng mụ, bảo :

— Đừng la ! Muốn làm đứt thì cứ vào huyện mà thưa, la ó người đường chẳng ích gì ?

Vừa lúc ấy, bỗng có Đường Ngưu Nhi từ đằng kia đi đến.

(CÒN TIẾP)

Một tài liệu Quốc-Sĩ độc đáo

BẢN ẢN VIỆT-GIAN

(Hay là HỒ-SƠ ĐỀ QUỐC TÀN BẠO)

NHẤT-TÂM thuật bình

AI MUỐN CHÉP CÔNG, TA CHÉP OÁN!
CÔNG RIÊNG AI BỨC, OAN TA CHUNG!

(Tiếp theo)

Cho nên người tướng phải có ốc thông minh, nhanh nhẹn để nhìn cho rõ, xét cho thấu, ứng biến cho thích trung và luôn mau không chậm kịp thời, để khỏi thiệt hại về ít nhất, về tinh thần, về thời gian ; đó chỉ ở lớp mà thiệt hại to, thì người tướng trí mưu bộ vẫn vốt vát ngay được phần lớn là tồn thất vừa qua. Cho nên Tôn Ngô binh pháp vẽ đầu sách đã nêu sẵn 2 yếu tố cần thiết để cho người tướng thành công. Ông tướng nào cũng phải học nằm lòng cả :

Nhất viết Đạo.
Nhị viết Thiên.
Tam viết Địa.
Tứ viết Tướng.
Ngũ viết Pháp.

(Thứ nhất là Đạo nghĩa, nhì là Thời trời, ba là Địa lợi, bốn là chư tướng nắm là pháp chế) Hễ làm tướng là phải biết, phải thấu triệt.

Bằng không thì đừng làm tướng. Nếu làm tướng mà chỉ cầu may, nhất thiết đều mà mẫn từ cái đốt u mê mà ra, thì sẽ hại cả lính trăng, cả quốc gia dân tộc ! Cho nên Tôn Vũ từ nhấn mạnh :

— Biết được thì thắng, mà không biết được thì không thắng ! (Tri chi giả thắng, bất tư chi giả bất thắng).

Từ xưa, Hưng Đạo vương đã nắm lăng 5 yếu tố ấy, và khi soạn bài binh thư, Vương cũng đều lấy đó làm tiêu chuẩn, để mà suy luận và áp dụng rộng ra cho sát với tình hình đất nước và tâm thần dân tộc ta. Sang khi tóm lại, họ Tôn chỉ nhấn mạnh một câu tiêu biểu tả rất nổi bật:

— BÌNH GIẢ, QUỈ ĐẠO DÃ !

(Thuật binh là thuật lừa dối đấy !)

Đã là quỷ kế, quỷ thuật thì chẳng những vô công bỉ mật, vô cùng kỳ dị, vô cùng độc ngột, mà tất cả các phương tiện đều hay cả nếu gặp trường hợp cần chiến thắng và bất khả kháng. Chúng tôi tin chắc chắn rằng ông tướng lợi lem kia đã thấm nhuần sâu sắc câu kỳ diệu nầy, dù có đọc được sách khác nữa hay không cũng vô hại và cũng đủ sức tự mình mưu tính, hành động sát đúng đã gặt hái kết quả hay :

— Nhân giả trí ngã sở ở đã thắng chi hình, nhi mạc trí ngã sở ở chế thắng chi hình. Cố kỳ chiến thắng bất phục, nhi ứng hình vô cùng !(Người ta đều biết rằng tạo thành thế để thắng được, mà không ai biết rằng nhờ thành thế quân địch mà ta chế biến cho ta một hình thế để thắng. Cho nên chiến thuật để không thể đồng trở lại, mà phải ứng biến mãi tùy theo hình thế của địch.)

Các câu danh ngôn trên đây cũng một ý, một tinh thần huyền diệu trong các cuộc tranh đấu cho tập thể vì tập thể, quyết xả sinh thủ nghĩa, sát thân thành nhân. Dù là hạng người chân chính nào, đạo đức nào, cũng đều phải biết đường đi đạt mục đích cao cả : NHÂN NGHĨA' BẠC ÁI, HÒA BÌNH, DÂN CHỦ, BÌNH ĐẲNG, TỰ DO...;

Đến đây, ta thấy sở đi trận Vân đồn tuy nhỏ mà đáng được ca tụng, không phải chỉ vì hiệu quả hay hiệu năng của nó mà thôi. Chúng ta còn cần ca tụng nó về chỗ ứng biến khéo, ứng biến kịp, mới có ích cho sự học

— NÂNG NHÂN ĐỊCH BIẾN HÓA NHI THÚ THẮNG GIÁ, VỊ CHI THẦN ! (Người mà biết biến hóa theo địch để giữ phần thắng, thì gọi đó là Thần diệu !

Thật ra, trận ấy cũng đáng gọi là THẦN DIỆU ! Vì đã chuyển bại thành thắng và mở mãn thắng luôn cho giai đoạn kháng chiến cuối cùng, đồng thời lại rút ngắn được thời gian tác chiến cho quân và dân ta đỡ chết, đỡ khổ một phần rất to.

Đến như trận Bạch Đằng thì rõ rệt quá trong chuyện đã nói nhiều rồi, chúng ta cần chi phải nói thêm cho rườm tai? Nhưng có bạn cho rằng trong đó đã bảo Bình thư không tưởng luận về thủy chiến thấy trận là thiếu sót, nếu không phải là sai.

Nói cho đúng ra ở Trung hoa, từ lâu đã có rất nhiều Binh thư. Về thủy chiến cũng vẫn có đề cập chi tiết. Song tiếc rằng chúng ta không có dịp đọc tới. Chắc người xưa cũng đã xem rồi, song đã áp không nhắc hết được.

Ngay như trong Không Minh binh pháp cũng có nhiều đoạn. Đại khái như :

— Pháp đánh trận trên mặt nước, lợi ở chỗ dùng thuyền chèo. Chọn sĩ tốt đã luyện tập cẩn cố chiến thuyền. Chăng có ở thật nhiều cả lửa gạt quân địch.

(Còn tiếp)

★

CHUYỆN DÀI CỦA ĐUỐC NHÀ NAM (SỐ 487)

HUYẾT LỆ

PHAN CHÂU KIM HUÊ

Lố làng nước đục bụi trong
Trăm năm để một tấm lòng tử đây

Nhìn cù lao bố nhỏ như vậy trong đêm tối, hành khách trước khẩu súng lạnh lẽo như đôi mắt tử thần, trông chừng con thuyền đang tiến từ từ vào mồm một thủy quái thời huyền sử, nghe chạy dài theo sống lưng hai luồn gió băng vô hình, hết nhìn khẩu súng trên tay bọn cướp, rồi nhìn nhau để sự sự hãi càng tăng thêm tăng thêm mãi thay vì giảm xuống.

Bọn cướp vẫn lầm lì, đưa mắt cú vọ nhìn chăm chăm vào hành khách như ngăn nói :

— Nè, đứa nào nhốt nhích thì vở ọ nghen. Khôn hồn hãy đứng im chớ chuyện sắp xảy đến, tức khắc sẽ hiểu nó ra sao, không lâu đâu.

Tàu hàng từ cập vào bến vắng. Hình như trên đảo không có người, chỉ có cây cối rậm rạp.

Nhưng không, một tên cướp dùng đèn pin ra hiệu bằng mặt mà, trên bờ có một mã tra lời qua những chớp tắc của ánh đèn pin, mọi người mới biết đồng bọn của chúng là có những chỗ ẩn núp kín đáo, từ ngoài biển khó ai nhìn thấy được chúng.

Một cầu nổi từ trong bờ được đưa ra, một thang dây từ trên tàu thả xuống, bọn cướp ra lịch cho mọi người theo thang dây và cầu nổi lên bờ, riêng thủy thủ nào bọn cướp thấy cần để ở lại.

Trên bờ, một bọn cướp khí giới sáng trường chờ sẵn, ra hiệu cho mọi người theo chúng trong khi cần nói được một số khác lo thảo gỡ.

Thái và Sơn đi cạnh nhau, hiểu rằng mình đang gặp một bọn cướp quốc tế, tổ chức thật khoa học, chắc hẳn đã làm ăn lâu qua lối ự hiếp mọi người một cách quen thuộc và chặt chẽ của chúng.

Thái và Sơn đoán chừng cả lao nầy hoàng vu, bọn cướp lợi dụng làm sào huyệt, đi về ban đêm, tàu chỉ ghé vào một bến thiên nhiên với cầu nổi thảo rắp nhanh chóng nên nhà chức trách Nhựt Bổn chưa khám phá ra.

Thái quan sát, trong ánh sáng trăng lờ mờ thấy bọn cướp gồm nhiều quốc tịch. Âu có một số ít, Á đa số, tất cả độ hai mươi tên không kể mười tên ở dưới thuyền.

Đi được độ một tiếng thước, hành khách nghe tàu rỗ máy mạnh, rồi tiếng máy tàu xa dần, biết chiếc tàu chở hàng kia đến nơi khác, tất nhiên sẽ lấy số hàng đó, thủy thủ cũng như hành khách bắt ép hượt của bọn chúng thì chắc chắn không lâu sẽ thủ tiêu tất cả, chỗ nhốt lại làm chỉ cho tốn cơm, một sức ranh chung, trong khi bắt thì đã mà thả ra là cả vấn đề khó khăn.

Thấy thắc mắc tự hỏi :

Chúng còn có ý gì khác đem mình về cả lao nầy, không chịu giết cả, từ thủy thủ chúng đang cần, rồi nếu thấy xuống biển có phải vừa tiện vừa lợi hơn không.

Sơn thì nghĩ khác một cách khôi hài như thói quen sẵn có:

— Chắc ở vùng biển nầy ít sóu, bọn chúng sợ thấy mà lính bình trôi tấp vô cù lao, tụi nó chịu không nổi mùi thối, nên đem về bỏ mặn thì xét kỹ hơn để dành nhậu quá.

Sơn thừa dịp tên cướp ấy giải tù đi chậm lại mấy bước, nói nhỏ vào tai Thái :

— Ê Thái ! Tụi mình là heo vô là thịt đó nghen, là nầy không biết tên là gì...

Thái đang lo lườm mắt :

— Bộ vui lắm hay sao mà nói chơi.

Tên cướp thấy cả hai nói chuyện, bước nhanh tới đá Sơn một cái, mặt nó hầm hầm khiến Sơn tức mình, rủ rủ đi, nhưng nhỏ thầm :

— Mầy mà không có vững, tao quyết không chịu thua mầy. À, cướp cũng đử đầu một tiếng, rồi đi bọc hậu một toán mới qua được con đường mòn mà cây khanh như lần người ở mồ bước đi chỏ không phải người vẹt cây nữa.

Thái quyết định thứa dịp nầy phải ăn mình vào bụi rậm trước khi qua khỏi đoạn đường thích hợp nầy. chỏ bọn cướp phía sau đi qua mới tìm cách cứu Sơn được.

Thái nghĩ, trong một đoàn người hàng một qua đường dây cây rậm rạp thì dễ lẩn vào làm bụi hơn mà người, nên không nói nhỏ gì với Sơn đi trước, lên ngay vào một bụi cây bên cạnh.

Hành khách đi sau kế liền Thái là Ota, một hành khách cha Nhựt, mẹ Việt, nên nói khá sỏi tiếng Việt, từng chuyện trò với Thái và Sơn từ hồm tàu ra khơi đến giờ, thấy Thái lên trên, muốn bọn cướp không hay biết gì, nếu chúng để ý, vội bước nhanh lên để khỏng trống không hàn rõ.

Thái lẩn trốn vừa đúng lúc vì chỉ đi hơn năm mươi thước nữa thì ra chỗ trống trải, cây cối ít và đa số là cây cao, dưới gốc trống trải. Đến khoảng đường nầy, đủ tài ba đến đâu, chắc chắn Thái cũng chẳng đủ nhanh nhẹn để lẩn trốn.

Sơn đi trước Thái có một vài bước, cũng không thể hay biết Thái lẩn trốn và nhờ gặp chỗ cây cối bụi rậm chen chúc nhau nên toán cướp lộn ở sau không nhận ra một tên từ tách khỏi đoàn, chúng đi qua không một chút nào ngờ vực.

Đến chỗ gianh, Sơn quay lại tìm Thái, thấy không có ở sau mình, ngạc nhiên không hiểu bạn biến đi đàng nào, thì Ota nhỏ nhẩu vào tai Sơn :

— Thái trốn rồi.

Sơn nghe nói bạn trốn, lòng mừng vô hạn vì trong hoàn cảnh hiểm nguy, ai thoát được người nào thì mừng cho người nầy, không thể hợp hội với cầu... cùng sống chết mà chịu chết tất cả.

Sơn nghĩ rằng... cùng sống chết là một câu có giá trị nói lên sự trung thành của đối bạn cùng lý tưởng hơn bỏ buộc cả hai vào cái chết, trong khi một người trong bọ có thể thoát nhờ một lý do nào đó nghĩ việc phân bạn đã sống.

Phân bạn đã sống hay chết đã tạo đành vọng là điều không thể chấp nhận nhưng một khi cần thoát khỏi hiểm nguy với sáng kiến cá nhân hơn tập thể thì chẳng nên cho trách vì sự sống của con người lớc nhẹ tự lòng hồng, lớc nặng như thái sơn, tùy vào mục đích của việc liều chết cũng như cần sống.

Sơn tuy chưa biết ý định của Thái khi tự lẩn trốn một mình, song không trách phiền chi bạn cả hơn nữa Sơn còn mong sao Thái được thành công trong việc lẩn trốn, đường bị bọn cướp bắt giữ lại được.

— CÒN TIẾP —

CHUYỆN DÀI YAHOI TÌNH CẢM

Phong Trần

NGƯỜI VIỆT PHẠM TƯ ANH

— 187 —

Trung lạnh lùng từ chối, nhưng cố giữ nét mặt hòa nhã sự thực trong chàng không được vui nào khi nghe bà tư nói vậy.

— Con đã nhất quyết không làm một công việc gì dưới chính quyền và các cơ sở ngoại kiều. Nếu muốn ngày trước còn Gilbert, ông người Pháp gây tai nạn xe hơi đó mà, con đã làm rồi. Điều ao ước duy nhất của con là học cho tới nơi tới chốn và sẽ đem những điều mình biết đó dạy lại cho lũ đàn em.

Con đành chịu nghèo như từ trước đến nay còn hơn là phải đi làm công nhất là làm cống cho người Mỹ.

Trung nói một cách mình bạch tánh rõ khiến bà Tư hơi ngạc nhiên sao lại có người lụng đến độ không thích làm những việc kiếm được nhiều tiền.

Nhưng bà Tư chỉ nghĩ thế, mà không nói ra vì sợ Trung phật ý

Công việc ngày một khó khăn hai năm rồi buồn bán có phần chật vật. Khi có tin dữ con cả Hai chết bà Tư lại bán cần nhà ở Khánh Hội gửi ra cho con gái một số tiền để giúp đỡ. Phần còn lại bà sang một sạp hàng ở chợ Cầu Kho vừa bán trái cây vừa bán tạp hóa.

Thời gian cứ thế thấm thoát trôi. Bà Tư thấy rằng nhờ có Trung sống ở bên mà đỡ bà bớt cô quanh và được an ủi rất nhiều, vì vậy mà bà càng thương Trung hơn.

Bà trông nem sắn xác cho Trung từng miếng ăn giấc ngủ và Trung cũng vì cũng rám động thay bà mẹ nuôi đối với mình thật chí tình.

Buổi trưa nắng xế, nắng càng gắt hơn. Bà Tư lim dim ngủ gà ngủ gật.

xXx

Diễm Kiều tô nhẹ một lượt son lên đôi môi đã đỏ sẵn

Cou Lài thắc mắc hỏi :

— Sao mới có đã đỏ quá trời mà cô còn tô son thêm làm chi vậy ?

Diễm Kiều quay lại nhìn con dấy tớ gái. Nàng khẻ mỉm cười ngẫm đôi môi mọng trong gương :

— Mày ngốc lắm. Cô tô son thêm thì mới "ăn dần" chớ không tô thì cặp môi nó nhợt nhạt như thiếu máu vậy.

Con Lài vẫn lụng, nó không hiểu rõ ý của cô chủ Diễm Kiều nó giải thích :

Nó lại hỏi :

— Tại sao cần ăn dần ? Chầu chi nghe họ nói "ăn ảnh" thì chớ cô ai nói ăn dần đâu hả cô ?

Diễm Kiều cười lớn.

— Ăn ảnh, ăn nắng, ăn đèn, ăn phấn, ăn mi cỏ rồ ăn đã thứ hết.

— Rắc rối quá cô ha.

— Không rắc rối mà người ta phải học bao nhiêu công phu về nghệ thuật trang điểm trang sức hay sao ! Ao nầy bận với quần nào. Quần áo nào thì phải chải tóc kiểu nào, đi giày kiểu nào ... Mầy thấy một không ?

Con Lài le lưỡi :

— Uỷ chao có cái mặc quần áo mà cũng lôi thôi vậy con tưởng mình bận cại sao cho xong thì thôi. Hơi đâu mà phải ở bề quá.

Diễm Kiều cười :

— Sao mầy không bận quần đỏ áo bông có được không ;

— Ai mặc quần đỏ cô !

— Thì đó nếu mầy mặc mẫu áo quần chỏi với nhau thì trông nó cũng nghịch mắt như vậy đó, Chỉ thoáng trông người ta cũng biết là mình nhà quê !

Nói xong Diễm Kiều cầm cây viết chì kẻ sơ lại chỉ lông mày một chốt nữa. Con Lài nhìn chủ nó trang điểm một cách hết sức chăm chú. Ngày nào cũng thế, cứ đến giờ nầy là Diễm Kiều trang điểm cô cô lâm-cô khi nàng đánh phấn tô son cả giờ đồng hồ. Đã thế trang điểm xong Diễm Kiều cởi ra trước tủ áo đứng tần ngần chọn lựa.

Hôm nàng mặc đồ đầm, hôm nàng chọn áo dài. Kỳ một cái, con Lài nó thấy rằng, Diễm Kiều mặc đồ gì cũng đẹp, kể cả cái bộ quần áo tây nhà ngộ mà ống quần loa rộng.

Áo hồng sặc sỡ Diễm Kiều mặc trông nổi đã đành đến bộ quần áo trắng học trò cũng làm nàng vẻ thùy mị của nàng.

Diễm Kiều trang điểm xong nhìn đồ ngồ hồ. Trông dáng điệu nàng nó vẽ sốt ruột lắm.

Con Lài thấy chủ như có vẻ mong đợi ai, nó liền hỏi :

— Hôm nay cô phải đi làm sớm hay sao ?

Diễm Kiều lắc đầu :

— Đâu có ...

Nàng trả lời con Lài mà bụng nóu nóng.Diễm Kiều nhìn lại đồ hồ lần bâm :

— Bây giờ vẫn còn gì !

Đúng lúc đó có tiếng xe gắn máy sịch tới ngoài ngõ. Nét mặt Diễm Kiều tươi hẳn lên.

Nàng bảo con Lài :

— Chú ấy tới đó.

Con Lài xách chùm chìa khóa chạy ra mở cửa. Trung đưa chiếc xe vào hàng ba như mọi lần, mỉm cười chào con Lài.

— Cô cùng đợi chú đó! Con Lài nói.

Trung cấp :

— Mới có 7 giờ mà. Mọi bận tôi tới rước 7g30. Hôm qua cô dặn tôi bữa nay tôi sớm chút.

Con cấy tớ gái của Diễm Kiều làm I vẻ mặt nghiêm trọng nó nho giọng nói tiếp :

Nhưng trông như cô sốt ruột lắm !! Thầy liệu chừng mà nói kẻo cô giận.

Trung suýt phì cười khi nghe con Lài dọa chàng như vậy. Cô gái nầy lắm như chủ nó quyền hành ghê gớm lắm. Thật ra từ ngày Trung đưa rước cô ta tới nay đã gần hai tháng qua. Diễm Kiều tỏ ra là một người hết sức lịch sự.

Nàng không cậy có tiền mướn người đưa đón mà coi rẻ Trung.

Trung đợm dì vô thì Diễm Kiều đã hối hả bước ra. Nàng dặn người làm :

— Nếu ông hôm qua lất nữa cần mầy nói tao xin lỗi vì phải đi có việc gấp.

Trung đứng sững sờ :

— Thưa cô đi ngay bây giờ?

Diễm Kiều hối hả :

— Đi ngay ... đi ngay chớ.

Thày Trung vẫn đứng im nàng dục :

— Chú rồ mầy đi !

Trung đạp xe Chiếc Honda nổ dòn. Vừa ra khỏi cửa, Trung thấy một chiếc Peugeot 404 từ đằng xa phóng lại.

Diễm Kiều rất tính mất. Nàng bảo Trung :

— Chú quẹo vào cái hẻm tay trái đi.

Trung gật đầu :

— Cô cứ yên tâm. Khu Bà Chiểu nay tôi nắm lòng mà.

Trung cho xe chạy loanh quanh trong các hẻm, hồi lâu chàng phóng ra đường Hiền Vương và định chạy cuối đường Tự Do.

Diễm Kiều mải nhìn lại phía sau xem cô ai theo dõi không. Mãi khi thấy Trung đi tới nhà thờ Đức Bà nàng mới giật mình nói :

Chạy ra xa lộ đi chú.

— Cô không đi tới... chỗ đó hay sao ?

Trung định hỏi sao Diễm Kiều không tới Bar Queen Flower nhưng chàng tế nhị nói trệch đi.

Diễm Kiều trả lời :

— Không ! Chú cứ cho tôi ra xa lộ !

(Còn tiếp)

Nhóm tiểu thương chợ Trúc Giang
« Khi đạt được nguyện vọng... mới trở về tỉnh Kiến Hòa »

SAIGON 22-5 (HPN).— Gần một tuần ngồi tại nhà Kiếng lên tiếng phản đối Hội đồng tỉnh Kiến Hòa về quyết định 6 điểm, giới tiểu thương chợ Trúc giang sáng nay khẳng định « đạt được nguyện vọng mới trở về ».

Sau cuộc điện đàm với Thứ Trưởng Nội vụ Lê công Chất, ông Trần quốc Bửu, chủ tịch TLĐLCVN cho biết, hai ông sẽ gặp nhau tại TLĐLCVN để tìm biện pháp thích nghi cho cuộc tranh đấu của giới tiểu thương Kiến Hòa.

Trong khi đó văn phòng phụ tá đặc biệt Phủ Tổng Thống cũng điện thoại cho giới tiểu thương này nói rằng «đặc biệt theo dõi cuộc tranh chấp».

THIÊN HẠ ĐỒN

— RẰNG, sau một vòng kinh lý các tỉnh miền cực Tây và có ghé tại chợ Rạch Giá để mua cua và tại chợ Caolãnh mua vé số K.Kh, hôm kia Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu lại đi kinh lý các tỉnh miền Đông nơi rừng rú lần này cũng có ghé vào chợ Phước Long, nơi «đơn vị ruột» của cụ Nguyễn bá Lương, đã khiến cụ Chủ tịch HV thấp tùng chuyến kinh lý này, lấy làm một điều vô cùng cảm động.

— RẰNG, lần này Tổng Thống Thiệu cũng « đi chợ » Phước Long, không phải để mua cua — vì miền này chỉ có chim và ếch — TT. Thiệu đã đến hỏi han bạn hàng thịt và hàng trái cây. Tại đây TT. có ăn thử xoài từng đầu mùa và bưởi giấy, nhận thấy trái cây miền Đông công tối và ngon quá chớ bộ !

— RẰNG, rất có thể sau khi quan sát tình hình tại chỗ này, TT Thiệu sẽ cho hạn chế nhập cảng heo đông lạnh và trái cây ngoại quốc như bom nho lê táo. Vì theo «phụ đề Việt ngữ» của cụ Chủ tịch HV thì đồng bào trên này ăn toàn thịt bò và trâu, thứ còn tươi vừa ngã ra làm liền, chớ không quen « đông lạnh »...

— RẰNG, dường như có một DB đang tự làm quảng cáo, chẳng hạn như vừa « xì được » một bức thơ trong ấy có 1 viên đạn-theo lời bức thơ của ông Nghị tuột ở Gia-Định đã gởi cho cụ Nguyễn Bá-Lương-dư luận nói đó là ông DB, định dọn đường ra tranh TT. bởi vì Cất vừa qua ông DB này có kiếm lời trên 20 triệu, chẳng biết làm gì hết nên mới định làm chánh trị... cũng như đánh phé vậu mà.

— RẰNG, nhưng ông DB nhờ « áp phe » Cứt mà « đắc vận » có tiền, Chớ ông Chủ tịch HĐ xã Phú nhuận làm gì có « bạc kho » hồng ra Tổng thống? Nhưng ai nghĩ vậy là lầm đó, xã Phú nhuận từ đời ông Cả Đành, người Việt gốc Pha lang Sa tên Vidal đã nổi tiếng là một Xã có ngân quỹ dồi dào, xưa làm Cả và nay làm Chủ tịch xã này mà không trở thành Tỷ phú, thì mới là một điều khó hiểu.

— RẰNG, vì chưa thấy qui ông Tỉnh trưởng Gia Định mà « ngon lành » hơn mấy ông Chủ Tịch xã Phú Nhuận và Bình Hòa, vì họ cũng có Ngân quỹ gần ngang hàng Ngân sách tỉnh nhỏ nên đừng nói chê ông Chủ tịch mà bỏ, có điều, như nay mà ông Chủ tịch xã Phú Nhuận không muốn giữ... bí mật, lại cao hứng đòi ra Tổng Thống mới khiến dư luận ngạc nhiên.

— RẰNG, rõ ràng hai ông Tổng Ngọc và N.S Hồng Sơn Đông như có tiền khiên oan trái, như Bố với Phi, nên hễ gặp mặt là... «làm liền» Kỳ trước ông Tổng Ngọc ra diễu trần tại thượng viện, hai ông đã «đụng độ» rồi một lần và kỳ này, không thèm nghe ông Tổng Ngọc nói về «song hành» thất bại và cần thêm 3 món ăn chơi ; NS Hồng Sơn Đông đã cho « mác giấy điệu »...

— RẰNG, vì đây là cái vụ tham nhũng về Điện, nghe đâu cái hồi ông Tây giao lại cho ông Ta nhà đèn thì có cái « áp phe » 600 triệu Số tiền này chưa biết ăn chia từ lục thế nào, nhưng theo NS Đông tố cáo thì hồi ông Tổng Ngọc đi Anh quốc, có ghé qua Ba lê là để bợ nhợ... « cơm mít xong » đó.

— RẰNG, vụ này chưa thấy ông Tổng Ngọc phản ứng cũng không nghe ông bảo : «Hãy đi hỏi thằng Lê Duẩn», bởi chắc mèm cái vụ ông Tây ông Ta nhà đèn này thì Lê Duẩn có tài gì được biết, hồng biểu đi hỏi cho thất công ?

Tiếp theo U trang 1
Thực trạng đời sống công chức

Sau khi ông Trần văn Đá nhân danh Ban tổ chức tuyên bố lý do buổi họp. Ông Phạm văn Can đọc diễn văn có đoạn nói rằng. Sau 1 thời gian sống quá chật vật, chúng tôi những người công chức yêu nghề thiết tha với nhiệm vụ, nhận thấy CP càng tăng lương, chúng tôi càng phải siết lưng buộc bụng vì vật giá tăng gấp năm gấp bảy lần sánh với đồng lương được tăng lên 1 cách quá khiêm tốn, nếu không nói nhỏ giọt. Bởi thế chúng tôi đã dùng 1 thời gian hơn 2 tháng qua để tiếp xúc từng bạn công chức các nơi và các cấp để dò hỏi từng người, gom góp những ý kiến xây dựng và qui báu là việc tăng lương không làm giảm nỗi sự thiếu thốn và đau khổ của chúng tôi, nhứt là công chức bực trung trở xuống. Ngoài ra ông còn nói rằng ngạn ngữ ta có câu « Hễ đói thì đầu gối phải bò » hoặc phương tây có câu « bị đói chó sói bỏ rừng », bởi vậy nếp mình vào tư thế kỷ luật của người công chức, chúng tôi đã tham khảo ý kiến với hơn 100 anh chị em tòng sự tại Thủ Đô mà chính quí Bạn có mặt hôm nay là những người tích cực nhứt, hăng hái nhứt,

Cuộc họp kéo dài 2 tiếng đồng hồ, nhiều ý kiến thảo luận hết sức sôi nổi nói lên những tâm trạng cực kỳ cay đắng của người công chức hiện tại, làm không đủ ăn. Các cử tọa lần lượt đưa ra nhiều trường hợp vất vả và bi đát trong đời sống của công chức.

8 điểm thỉnh nguyện

Không khi bất bình với sự xúc động của các cử tọa bao trùm đại hội lần đầu tiên của giới công chức thành phần trọng yếu của bộ máy chánh quyền đã chịu thiệt thòi nhiều nhứt trong thời buổi nhiều nhương của một xã hội còn dẫy dẫy bất công

Kết cuộc, đại hội chấp thuận đưa ra bản thỉnh nguyện ba điểm khiêm nhường như sau :

— Xin cải thiện tổ chức ban tiếp liệu mỗi Nha Sở, không hạn chế sự phân phối các loại hàng cho mỗi đầu người.

— Xin bán chịu trừ lương vào cuối tháng.

— Xin giảm giá tổng quát 20% trên các loại hàng.

Bản thỉnh nguyện này sẽ gởi lên Thủ Tướng, các Ủy Ban Kinh Tế Thượng Hạ Viện, Cục TrưởngCục Tiếp Tế công chức...

Mặt khác nhiều ý kiến cũng đã dự tính trong 1 ngày gần đây sẽ tiến tới thànhlập Nghiệp Đoàn công chức theo qui chế đã định.

Buổi họp chấm dứt khoảng 8 giờ tối.

Tiếp theo M trang 1

phục vụ tại khu 2 TSN kể cả nhân viên Hành chánh, phụ dịch và Lao công.

Nguồn tin này cũng cho biết, việc thuyên chuyển sẽ được bàn giao trong vòng 48 tiếng đồng hồ và đây là biện pháp nhằm chống lại các đồng lõa lan rộng của các vụ buôn lậu thuốc phiện, bạch phiến và vàng lậu sau khi có bằng chứng 1 số nhân viên trên hợp tác với bọn buôn lậu và hiện cuộc điều tra đang tiến hành.

Nhiều sĩ quan Mỹ liên hệ buôn lậu ma túy

Một nguồn tin khác phát xuất từ giới chức thân cận tòa Đại Sứ Mỹ tại Saigon tiết lộ, trong nhiều tuần qua mới Ủy Ban bài trừ ma túy của Hoa Thịnh Đốn đặc trách tại VN đã tìm ra nhiều Sĩ quan Mỹ tại Saigon liên hệ đến đường giây buôn lậu bạch phiến tại TSN.

Trong 1 chuyến máy bay quân sự Mỹ từ Thái Lan đến Tân Sơn Nhứt Ủy Ban bài trừ ma túy của Hoa Kỳ đã bắt được nhiều bạch phiến được cất dấu trên các chuyến bay này. Số bạch phiến mang một trọng lượng rất quan trọng cho thấy do một tổ chức Đại qui mô thực hiện hầu đem vào VN bán cho quân đội Mỹ. (VTB)

Tiếp theo S trang 1

ngã tư quốc tế v. X m Mới. Các nơi này cơ quan an ninh đã nhiều lần bắt được nhưng công cuộc làm ăn phi pháp vẫn còn.

Ngày 20-5 cơ quan an ninh lại vồ thêm được 80 gói bạch phiến, cất ra trong căn nhà một quân nhân gần phi trường. Tuy nhiên Cảnh sát cũng gặp khó khăn vì các ổ buôn lậu ma túy đều có gốc bự che chở.

Thuyết pháp tại chùa Xá Lợi

Đại Đức Narada, từ Tích Lan mới trở lại Saigon, sẽ bắt đầu thuyết pháp tại Chùa Xá Lợi, mỗi sáng Chủ nhựt, hồi 9 giờ, bắt đầu từ Chủ nhựt 23-5-1971.

Ban Quản Trị Hội Phật Học trân trọng kính mời thập phương giáo hữu đến nghe.

Dư dùng bán

Máy rọi hình 6 X 6. Oméga, Lucky, nguyên thùng.
Máy ảnh Yashica 6 X 6
Giấy ảnh 9 X 13 rất rẻ
Hỏi 90 Phạm Ngũ Lão Saigon buổi tối.

Tiếp theo C trang 1

SAIGON (22-5) Nguồn tin quân sự hôm thứ sáu cho hay Cộng quân đã mở 3 cuộc tấn công tại phía Nam khu phi quân sự trong khi lực lượng TQLC VNCH đã chận đánh các toán Cộng quân trong thung lũng An Hậu sát biên thùy Lào.

Tại 1 trong những cuộc tấn công phía Nam khu phi chiến, cộng quân hồi tối thứ năm đã phá vỡ một hệ thống dẫn thủy nhập điền của đồng bào thượng Bru gần Cam Lộ Quảng Trị cách phía nam khu PQS 16cs làm 8 địa phương quân tử thương và 12 người khác bị thương.

Toán địa phương quân này có trách nhiệm bảo vệ hệ thống dẫn thủy trên. Không rõ lực lượng địa phương quân có gây tổn thất nào cho quân BV hay không.

Các giới Mỹ cho hay họ e ngại cộng quân sẽ gia tăng những vụ phá hoại nhắm vào các hệ thống tương tự.

Đụng độ ở An Hậu

Trận đánh lớn nhứt diễn ra hôm thứ sáu tại vùng phía đông bắc An Hậu khi bộ binh VNCH tiến qua hệ thống công sự CS. Có cả thảy 45 Cộng quân bị hạ trên chiến tuyến dài gần 6cs này. Như vậy từ thứ tư, đã có gần 90 cộng quân bị bắn hạ.

Quân lực VNCH từ hôm đó đã khám phá, phá hủy và tịch thu 93 hầm hố, 30 cơ sở và 1 xe vận tải của cộng quân.

Phía không lực có 7 trực thăng trúng đạn nhưng cả thảy đều về tới căn cứ an toàn. Ngược lại nhiều ổ phòng không 51 ly, súng cối 60 ly và súng phóng lựu đã bị lực lượng VN tịch thâu. (AP-UPI).

KHỐI XÃ HỘI H.V
Phản đối UB An ninh Bình Thuận bắt nhốt 1 Nghị viên bất chấp phán quyết của Tòa án Q.S.

SAIGON (22-5 VTB).— Sau vụ 1 nghị viên bị Tỉnh trưởng Bình Thuận bắt nhốt, Khối Viên Xã Hội hôm nay ra 1 thông cáo dọa rằng, nếu Hành Pháp tiếp tục để cho chánh quyền Tỉnh lạm quyền bắt nhốt người thì khối Xã Hội sẽ đưa vấn đề lên TCPV xin phán quyết vi hiến về những văn kiện Lập Pháp và lập qui liên quan đến tổ chức và sự điều hành các ủy ban an ninh Tỉnh :

Khối Xã Hội nói rằng trong hiện họp chiều ngày 20-5-71 sau khi nghe Dân Biểu Trương-Gia Kỳ Sanh trình bày với tài liệu minh chứng về vụ Nghị viên Phan Nghiêm Tỉnh Bình Thuận vừa bị Ủy Ban An Ninh Tỉnh xử giam giữ bất chấp phán quyết tha bổng của Tòa Án Quân Sự Mặt Trận Quân Khu 11 Khối Xã Hội đã thảo luận và quyết định :

1.— Phản đối việc Ủy Ban An Ninh Tỉnh Bình Thuận kết tội nghị Viên Phan Nghiêm cũng theo một cáo trạng mà Tòa án Quân sự Mặt trận Quân Khu 2 bác bỏ trong ngày 25-2-1971.

2.— Coi đây là một hành động thách thức Hiến Pháp và Luật pháp Quốc gia 1 các trắng trợn.

3—Yêu cầu Hành Pháp hủy bỏ quyết định trên của Ủy ban an ninh Tỉnh Bình Thuận để khỏi đặt khối Xã Hội vào thế phải xin Tối Cao Pháp Viện phán quyết vi hiến những văn kiện lập pháp và lập qui liên quan đến tổ chức và sự điều hành các Ủy ban An ninh.

Tiếp theo W trang 1

Và nguy hiểm hơn hết là mỗi một lần ném tiền xuống bi nồ như vậy thì thế giới lại rung rinh khiếp sợ, vì họa Đại chiến càng lớn, càng đến gần, vì những món tiền vứt xuống biển đó chỉ bồi bổ thêm sức mạnh của con quỷ Chiến tranh và giúp nó có cơ hội xổ chuồng.

Bây giờ hai anh khùng đó đột nhiên thấy đã đến lúc phải... hết khùng. Họ đã bắt đầu thỏa hiệp để hết vứt tiền xuống biển và dùng những số tiền khổng lồ đó vào những mục tiêu có ích lợi hơn cho cuộc sống của loài người trên Trái Đất này.

Song cuộc thi đua võ trang Nga Mỹ đã tiếp diễn đến gần 20 năm nay rồi và mỗi bên đều có một hệ thống, một guồng máy riêng biệt để tiếp tay cho cuộc chạy đua đó.

Ở phía bên này, bộ máy kỹ nghệ quân sự của Mỹ là con đẻ của cuộc chạy đua, nhờ võ trang mà sống mà lớn mạnh. Ở phía bên kia, bộ máy của Đảng cũng nhờ võ trang mà củng cố thế lực và dựa vào đó mà bành trướng.

Nề nếp sinh hoạt đó đã tiếp diễn từ lâu, bây giờ tại sao nó trục trặc đến độ phải ngừng lại ?

Lý do là con quỷ võ trang đã biến thành thứ quái vật khổng lồ, không một thứ ngân sách nào trên Thế giới này khưng chịu cho thấu.

Quái vật mới nhất do cái lò võ trang sản xuất, được gọi tắt là «ABMS», có nghĩa là hệ thống hỏa tiễn chống hỏa tiễn ». Đây là một thứ vũ khí phòng thủ, nhiệm vụ của nó là ngăn chận các cuộc tấn công bằng hỏa tiễn có đầu đạn nguyên tử.

Đại khái nó làm việc như thế này : khi một cuộc tấn công bất ngờ xảy ra, hỏa tiễn địch bay đến, lập tức hàng rào «ra đa» nhìn thấy, tự động phóng một loại « hỏa tiễn ngăn chận » lên đoán đường và phá hủy loại hỏa tiễn tấn công.

Một thứ vũ khí phòng vệ như vậy rất tốt, cớ sao gọi nó là quái vật ?

Lý do là nó quá phức tạp, vì thế phải gọi là «hệ thống». Và phức tạp nên mất tiền.

Muốn biết hệ thống ABMS tốn tiền như thế nào, chỉ cần nghe lời than phiền của một chuyên viên Mỹ :

Cho đến nay Mỹ đã xài mất 3 tỷ đô la, mà kết quả chỉ mới đào được vài cái hố trên mặt đất Ba tỷ, tức 3000 triệu Mỹ kim ném vào khoảng vô thiên vô địa, trong khi một phần công dân Mỹ vẫn thất nhiệp, đói, và sống chui rúc trong các nhà ổ chuột.

Mất 3 tỷ để đào lỗ. Vậy khi hoàn thành tốn bao nhiêu ?

Ít ra cũng mất 20 tỷ, nếu muốn dựng thành một hệ thống nhỏ tạm thời bảo vệ được một vài căn cứ quan trọng.

Vật giá leo thang. Hai năm trước tính là 20 tỷ. Nhưng độ hai năm nữa thì giá đó phải lên đến 45 tỷ.

Và nếu muốn tạo một hệ thống đầy đủ, che chở được hết lãnh thổ Mỹ thì sơ sở cũng phải mất 300 tỷ Mỹ kim. Ngân sách hàng năm của Mỹ chỉ có hơn 100 tỷ mà thôi.

Nếu Mỹ tốn như thế thì Nga cũng phải xài phí tương đương. Kết quả là chỉ cần phòng thủ để giữ mạng sống của mình, Nga và Mỹ phải xài một số tiền mà lẽ ra có thể nâng cao mức sống của toàn thể nhân loại.

Cũng may hai anh khùng đã bắt đầu tỉnh ngộ rồi.

V L.Q

Tổ chức kỷ niệm « sinh nhựt cụ Hồ »
59 Việt kiều ở Thái Lan bị bắt

BANG KOK. Cảnh Sát tỉnh Nakhon Ratchasima ở Đông Bắc Thái Lan hôm thứ tư đã vây bắt 59 dân VN tỵ nạn ở Thái vì tội « tổ chức lễ kỷ niệm sinh nhựt Ông Hồ chí Minh ». (19-5)

Cảnh Sát Thái Lan cho biết số người trên bị buộc tội tham gia một cuộc tụ họp chánh trị bất hợp pháp.

Tỉnh Trưởng Thái đã xem đa số Kiều dân Việt trong số 40.000 người tỵ nạn tại Thái có khuynh hướng thân Hà nội Ông muốn cho hồi hương số người trên về Bắc Việt.

Tiếp theo A trang 1

Sau vụ từ nhiệm của ông Resor, lục quân Mỹ sẽ bị chỉ trích nhiều hơn nữa chẳng phải chỉ vì hậu quả cuộc chiến VN thôi mà còn vì những xì-căn-đan trong hoạt động câu lạc bộ nữa. Một trong những quyết định cuối cùng của ông Resor là đã ra lịnh giáng chức thiếu tướng Samuel Koster, tư lịnh SĐ Americal hồi vụ Mỹ Lai năm 1968 xuống Chuẩn tướng.

Cũng nguồn tin từ bộ quốc phòng Mỹ loan báo hôm thứ sáu thì trung tướng Julian Ewell (người từng giữ chức Tư Lịnh Sư Đoàn.1 Bộ Binh Mỹ tại Việt Nam) đã rời khỏi chức vụ cố vấn quân sự cho phái đoàn Mỹ tại cuộc hòa đàm để trở thành tham mưu trưởng lực lượng đồng minh ở phía nam Âu châu.

Thiếu Tướng Charles Borwn hiện là tư lịnh lực lượng 1 dã chiến của Mỹ ở VN sẽ thay tướng Ewell tại Balê. (AP — UPI)

Tiếp theo L trang 1

để tỏ thiện chí với Ban giám đốc và chờ Ban giám đốc tỏ lại thiện chí.

Lý do tranh chấp

Cuộc tranh đấu của công nhân hãng Shell, Nhà Bè bắt nguồn từ vụ công nhân Trần minh Sang BGĐ treo giò hơn 40 ngày kể từ 25-3-71 Rồi trong phiên hòa giải ngày 12-5, Ban Giám Đốc hãng Shell. Nhà Bè chấp thuận khuyến cáo của Tổng Thanh Tra Lao Động và An Ninh Xã Hội là trả lương công nhân Trần minh Sang trong những ngày bị treo giò còn ông Sang có phạm lỗi hay không sẽ đưa ra xét xử tại cơ quan luật định theo thủ tục khẩn cấp.

Nhưng rồi khi ông Sang lên lãnh lương theo giấy gọi cũng là lúc nhận được giấy sa thải, Ông Sang tuy bất ngờ nhưng cũng không ký tên lãnh lương và nhận giấy sa thải.

Sự bội ước của BGĐ Shell — Nhà Bè được đưa ra hòa giải tại Thanh Tra Lao Động ngày 15-5 song không kết quả. Kế tiếp các ngày 17, 18, 19 và 20 Hội Đồng Quản Trị Trung ương nghiệp đoàn công nhân dầu hỏa và hóa phẩm VN liên lạc với BGĐ Shell-Nhà Bè và nha Tổng Thanh Lao Động cũng chẳng được thoả đáng nguyện vọng.

Tiếp theo R trang 1
Vụ sa di Chơn Thể tự thiêu

Ngoài ra, Thượng tọa Mật Nguyện còn tiết lộ là có Cảnh sát địa phương nhúng tay trong vụ Sa di Chơn Thể tự thiêu, nhưng Thượng tọa không cho biết chi tiết, đồng thời Thượng tọa Mật Nguyện cho biết là trước khi Sa di Chơn Thể tự thiêu có viết một chúc thư và bà Nữ Bác sĩ Xuân Quế trong Mặt TTHB Huế nắm được chúc thư này, Nhưng sau khi công bố chúc thư thì lối hành văn đã được sửa vì theo TT Mật Nguyện thì sa di Chơn Thể học lực tới đệ lục tại trường Hàm long.

Truyền đơn đả kích Giáo hội ôn hòa

Mặt khác, nguồn tin từ Huế vừa cho biết sẽ có một cuộc xuống đường lớn nhân lễ cầu siêu cho hai người tự thiêu dịp lễ Phật Đản vừa qua, vào ngày 23-5 tới đây.

Theo tin tức từ chùa Từ Đàm và giới Phật tử tại Huế thì cuộc xuống đường này do các sinh viên học sinh Phật tử quá khích và Mặt trận Tranh thủ Hòa bình tại Huế chủ xướng

Theo phái viên THT ghi nhận thì tình hình chính trị tại Huế từ đây đến ngày 23-5 rất sôi động. Nhiều truyền đơn đã được tung ra mấy ngày nhằm phản đối Giáo Hội địa phương quá ôn hòa đã phủ nhận sự hy sinh cho hòa bình của Sadi Chơn Thể.

Ngoài ra Thượng tọa Mật Nguyện cũng vừa cho biết thêm có một nhóm quá khích và mưu đồ chính trị đang âm mưu đưa người len lỏi vào tổ chức Giáo hội để phá rối hàng ngũ của Giáo hội địa phương. (THT)

Tiếp theo H trang 1

thì chỉ còn nước đánh bại xâm lược CS mà thôi ».

Chưa quyết định tái tranh cử

TT. Thiệu cho rằng vì không còn hi vọng ở một chiến thắng quân sự nên CS đặt hết tiu tưởng vào một chiến thắng chánh trị theo kiểu « bất chiến tự nhiên thành » qua những phần tử lợi dụng sự khao khát hòa bình của đồng bào để « mang lá bùa trung lập, liên hiệp, chia đất cho CS đi bán tao » T.T Thiệu nói nguyên văn như vậy.

Về những chuyến đi của ông, TT Thiệu cho đó không phải là để vận động tranh cử khi ông xác nhận: « 6 năm qua tôi đã vận động bằng những việc làm thiết thực rồi, cần gì phải dùng mấy tháng cuối nhiệm kỳ để tuyên bố vung vít làm hại cho quyền lợi đất nước ». Ông còn thêm : « Tôi kỵ điều đó bởi tôi là người quốc gia, hơn nữa tới giờ phút này, quyết định tái tranh cử đối với tôi hãy còn quá sớm ».

(XEM TRANG 3 chi tiết cuộc kinh lý của TT Thiệu theo tin «TX).

Tiếp theo Đ trang 1

có liên hệ đến diễn biến của chiến tranh.

Trong loại thứ nhứt có 1425 phi cơ và 2052 trực thăng.

Trong loại thứ nhì có 1886 phi cơ và 2418 trực thăng.

Về loại trên số tổn thất tính theo từng xứ như sau này : Bắc Việt : 929 phi cơ — Nam VN và KPC : 433 — Ai Lao : 63. Số tổn thất trực thăng : BV : 10 — Nam VN và KPC : 1946 — Ai Lao : 96.

Tiếp theo X trang 1

thấy vậy liền bắt em học sinh này xin lỗi em cảnh sinh, Ngay buổi chiều hôm đó. 1 thiếu nữ, chị của em học sinh, đi cùng với 3 thiếu nữ khác đến trường tìm cô giáo Hoàng để «bắt lỗi» và đã dùng nhiều lời lẽ không đẹp với tính cách đe dọa cô giáo Hoàng.

Do đó, hơn trăm giáo viên trường Tiểu học Bàn Cờ nhận thấy phải có thái độ không phải riêng đối với phụ huynh của em nữ học sinh nói trên, mà nhằm chận đứng những hành động đe dọa và hành hung các giáo viên rất có thể xảy ra nếu thành phần này không lên tiếng.

Cũng nên biết, trường Tiểu học Bàn Cờ qui tụ khoảng 6.000 học sinh với 128 giáo viên.

Nhắc lại, trong tháng qua cũng đã xảy ra vụ 2 phụ huynh học sinh đã thương giáo viên trường Minh Phụng gây xúc động trong giới giáo chức Đô thành đi tới làng công 3 ngày. Phụ huynh học sinh này đã bị truy tố ra tòa với thủ tục khẩn cấp và bị kết án tù, do đó mới trấn an được tinh thần giáo giới.— (TV)

Tiếp theo K trang 1

Tuy nhiên hiện chưa có tin tức gì về tiến quân BV tại Paksé hay tại vài nơi khác ở Lào.

Giao tranh gần biên thùy Thái

Bộ tư lịnh Khmer loan báo tối thứ sáu rằng một trận đánh kéo dài cả buổi sáng giữa cộng quân và lực lượng Chánh phủ Khmer trong vùng sát biên giới Thái ở bắc Kampuchia đã làm 7 binh sĩ Khmer tử thương và 21 người khác bị thương.

Cộng quân bỏ lại 16 xác chết trong vùng 38cs phía nam biên thùy Thái trong cuộc càn quét lần đầu của quân Khmer tại vùng này từ cả năm nay.

Lực lượng VNCH trên đất Miên

SAIGON (22-5) Lực lượng VNCH hành quân tại đông bộ KPC báo cáo đã bắn hạ 59 cộng quân hôm thứ năm, nhiều người trong số này chết vì hỏa lực của máy bay. Một bản tin tại Saigon cho hay có 6 binh sĩ VNCH tử thương và 25 bị thương.

Hoạt động chiến sự diễn ra tại 4 địa điểm trên đất Khmer.

Về phía nam thiết kỵ hướng dẫn bộ binh đã chạm súng trong vùng 24 cs phía ĐN Neak Leung bắn hạ 30 cộng quân trong khi lực lượng VN bị 6 chết và 24 bị thương

Một nước và một Chánh phủ

(Tiếp theo trương 1)

nhóm giáo sư Đại học Michigan đã được phái sang để xây dựng một bản Hiếp pháp Việt nam cho ông Diệm, một bản Hiến pháp có nhãn hiệu U.S.A rõ rệt mà sau này, họ cũng chưa vừa lòng...

William J. Lederer tác giả *Le Vilain Américain* — tạm dịch « người Mỹ ngây thơ » hơn là « người Mỹ xấu xí » kể chuyện : Mỹ suýt gây thế chiến thứ Ba vì vụ Lào. Vì có một số chánh khách Lào mà Mỹ đã dựng đứng vụ xâm lăng Lào (Toute cette affaire n'était qu'une mystification Il n'y avait pas d'invasion militaire du Laos).

Còn nhớ năm trước, ông Tổng Thơ Ký LHQ — Ô. Thant — tuyên bố một câu gây phản ứng lung tung : « Chiến tranh ở V.N. chỉ chấm dứt khi nào Mỹ nhìn nhận đây là một cuộc tranh đấu giành độc lập chớ không phải là một cuộc xâm nhập Cộng sản ». Chánh phủ Mỹ và ngoại trưởng VNCH đã chánh thức phản đối liền sau đó.

Cả thế giới đều biết rõ ô. Thant và lập trường của ông là không muốn cho chiến cuộc ở Việt Nam kéo dài thêm nữa, vì kéo dài bao nhiêu là xúc động đến «bồ đề tâm» của con người Phật tử, ô. Thant.

Ông Thant không lạ gì có Cộng Sản nhúng tay vào chiến cuộc. Ông tuyên bố trên kia là làm phật lòng Mỹ nhiều lắm. LHQ là tổ chức quốc tế chung cho tất cả các nước nhưng Hoa Kỳ đóng góp nhiều hơn hết nên ảnh hưởng của Mỹ vẫn trội hơn. Phe Cộng sản nhứt là Trung Cộng đã nhiều lần cho ông Thant là tay sai của Mỹ. Ông cố gắng làm sao đính chánh cho được « làm tay sai của Mỹ » nên lâu lâu ông phải tuyên bố những lời táo bạo đó để cho thiên hạ thấy ông không làm tay sai cho ai cả. Ông vẫn trung lập và độc lập.

Nhưng ở địa vị của ông làm sao mà độc lập được. Chỉ « liên lập » thôi.

Mỹ phản đối cho có ăn ừng nhưng cũng bằng lòng cho ông Thant « nói bạo ». Nếu cứ « mẹ hát con khen hay » thì làm sau nghe được !

Cho nên « quan sát, nghe và tìm hiểu » là một vấn đề quan trọng, nếu thật tình muốn thấy muốn nghe, muốn tìm hiểu nguyện vọng của nhân dân Việt Nam... thì sao lại không được ?

Không ai quên Phái đoàn LHQ qua Saigon điều tra vụ Phật giáo bị đàn áp hồi 1963. Họ đi với tiền của LHQ Họ qua đây ở nhà ngủ Majestic không chịu cho chánh phủ Ngô đình Diệm đài thọ một đồng bạc nào : họ không dùng thông dịch viên của chánh phủ, thậm chí, họ đuổi cả đoàn mỹ nhân trẻ và đẹp như tiên đã được tuyển chọn đưa đến hầu hạ ngày lẫn đêm... Cho nên họ mới có một hồ sơ đầy đủ và trung thực.

Cho tới nay, ông Thứ trưởng ngoại giao Mỹ đã quan sát, đã nghe, đã tìm hiểu được gì chưa, « *hỏi anh đi đường cái quan...* » ?

NGUYỄN KỲ NAM

Đính Chính

Trong mục Phân Ưu của quý báo xuất bản ngày 22-05-1971 chúng tôi có ghi thân mẫu của Đại úy CAO SANH NHỜ bị tử nạn tại Chương Thiện. Nay xin đính chính lại cho đúng là thân mẫu Đại úy NHỜ chỉ bị thương nặng mà thôi. Xin thành thật cáo lỗi cùng Đại úy NHỜ và thân quyến.

Gia đình Quân Y Hải quân

Tin Buồn

Thành kính báo tin cùng thân bằng quyến thuộc.

Ông BA LÀNH

tức Nguyễn văn Lành, Thông phán Hỏa xa hồi hưu, đã từ trần đêm 21-5 tại nhà riêng ở Ấp 12 (Lò Vôi) Bình Hòa, Gia Định. Hưởng thọ 74 tuổi. Tin này thay thế Thiệp tang.

Bà góa phụ NGUYỄN VĂN LÀNH.
(con) NGUYỄN THỊ HƯỜNG
(các em) NGUYỄN THỊ MAI, NGUYỄN VĂN KHOA
(Garage NVK. Tân Định) NGUYỄN KIM KỲ và
NGUYỄN KIM LƯỢNG

Phân Ưu

Được tin buồn :
Cụ Bà NGUYỄN-THỊ-SÂM
NGOẠI TỔ của Bà NGUYỄN THANH HUỆ
vừa thất lộc tại Saigon ngày 17-5-71.

Chúng tôi toàn thể giáo chức Trường Tiểu học cộng đồng Lữ Gia. Thành kính phân ưu cùng tang quyến và cầu chúc hương hồn Cụ Bà sớm được siêu thoát.

Phân Ưu

Được tin
CỐ CHUẨN TƯỚNG
Nguyễn Văn Phước
Phụ Tá Đặc Biệt Quân Khu 4
vừa tử nạn phi cơ tại Cần Thơ

Thành kính phân ưu cùng tang quyến và cầu chúc linh hồn cố Chuẩn tướng về nước Chúa.

— Đại Tá LÊ MINH ĐẢO Tỉnh Trưởng Kiêm Chủ Tịch
— Ô. ĐỖ KIẾN MƯỜI, Đệ I Phó Chủ Tịch
— Trung Tá LÂM VĂN BIÊN, Trung Tâm Phó, cùng toàn thể nhân viên thuộc Ủy Ban Phụng Hoàng Tỉnh Định Tường

Cảm Tạ

Nhờ sự sáng suốt của cấp lãnh đạo thuộc Bộ Tư Lệnh Cảnh Sát Quốc Gia — Sự quan tâm và hết lòng giúp đỡ của các cấp Chánh quyền địa phương — Sự lên tiếng của báo chí Thủ đô — Nhất là sự can thiệp tích cực và liên tục của

Nghị viên NGUYỄN VĂN XUÂN
Hội Đồng Tỉnh Kiến Phong

đã được minh oan và trả tự do ngày 11 tháng 5 1971

KÍNH XIN CHÂN THÀNH CẢM TẠ

Lê Thanh Tâm tự Trầm Anh
Hồng Ngự Kiến Phong

Tuần báo mới

Tuần báo mới vừa xuất bản số đầu ngày 6-5-71 tên « *Nho Y Lý Số* » do GS Nguyễn hữu Lương Chủ nhiệm và 1 số Giáo sư. Bác sĩ, Luật sư, Văn sĩ cộng tác, chuyên khảo cứu văn hóa, xã hội, khoa học.

Trân trọng giới thiệu Tuần báo NYLS cùng bạn đọc.

Đ.N.N.

ĐỒNG THUẬN

HỚT TÓC PHÒNG LẠNH
MỸ THUẬT ĐỦ MỌI KIỂU

Giá phải chăng — Tiếp khách lịch sự — Chủ Nhơn Kính Mời
33, Đại lộ Bạch Đằng (Rạp Cao Đồng Hưng) GIA ĐỊNH
Lãnh hẹn giờ trước Đ.T. 41.900

Đồng Lợi

Số 64 SƯ VẠN HẠNH chung cư MINH MẠNG • Cholon

KHAI TRƯƠNG 15-5-71

Bán : Radio Télévision quạt máy hiệu Belair và đồ phụ tùng
Sửa : Các loại Radio Télévision quạt máy và sẵn chuyên viên chuyên môn tại xưởng.

Cần một người Việt Nam

Có đôi chút kinh nghiệm về Điện và làm đồ mộc lặt vặt trong Nhà.
Xin hỏi tại Hãng SEA LAND
Số 26 Nguyễn Huệ Saigon

Kinh Kỳ KHÔNG ĐÚNG

Hoặc có kinh ra rất ít, đau bụng khó chịu, hãy uống thuốc ĐIỀU KINH hiệu NHÀNH MAI. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán.

KNBYT số 594 ngày 18-12-63

BÁ CÁO

Saigon Ngân Hàng sẽ tặng ba giải thưởng quý giá về việc thi vẽ Huy Hiệu.

Đề tài : SAIGON NGÂN HÀNG

Muốn dự thi xin ghi tên và liên lạc :

Ông NGUYỄN TRUNG THÀNH

45-47, PHÁT DIỆM SAIGON ✱ TỪ NAY ĐẾN 30-06-1971

Đã Phát hành một trong những cuốn Băng giá trị tuyệt đối

BĂNG NHẠC SHOTGUNS 16 với chủ đề độc nhất vô nhị THẤT TÌNH CA

✱ KHI MUA BĂNG NHẠC SHOTGUNS QUÝ VỊ LƯU Ý 2 ĐẶC ĐIỂM : BÌA SHOTGUNS (*In Offset*) VÀ PHIẾU TẶNG PHẨM (*có chữ ký của bạn Ngọc Chánh*)

ĐỂ KHỎI CÓ SỰ LẦM LẪN, THIỆT THÒI CHO QUÝ VỊ.

■ Xin hỏi mua tại : THƯƠNG XÁ TAM ĐA (Cristal Palace) : LYTA (dưới nhà) NGỌC HÂN 85 (đầu cầu thang lầu 1) HƯNG LAN 211 (lầu 1) — MINH CHÂU 66B Lê Lợi — NAM THANH 29 Võ di Nguy (Chợ Cũ) và Tổng Phát hành NGUỒN SỐNG 142 Bùi Viện Saigon. Ở tỉnh xin hỏi tại các Đại Lý.

Quản-nhiệm : NGUYỄN-KIM-LƯỢNG
Ngân phiếu xin đề : TRẦN-TẤN-QUỐC
In tại nhà in : THẦN CHUNG
Dành riêng cho ĐUỐC NHÀ NAM
4, đường Nguyễn-văn-Thinh — Saigon